

ZOFÓNIA S 1-3.

Lapozzunk Bibliánkban Zofóniás próféta könyvéhez! A bevezető így hangzik: *„Az Úr igéje szóló Zofóniáshoz, Kúsi fiához, aki Gedaljá fia, aki Amarjá fia, aki Hizkijjá fia volt, Jósiásnak, Ámón fiának, Júda királyának az idejében”* (1. vers). A kispróféták háttéréről nagyon keveset tudunk. Valamilyen okból kifolyólag azonban Zofóniás származásáról több információval rendelkezünk, mint a többi kisprófétáról. Zofóniás maga vezeti le nekünk vérvonalát, egészen Ezékiásig, aki Júda egyik nagy királya volt. Zofóniás tehát a királyi család sarja, aki Jósiás uralkodásának idején prófétált. Jósiás király uralkodása Júdában igencsak sikeresnek tekinthető, kiváltképp szellemi értelemben, mert felszíni reformokat hajtott végre az országban. Abból, hogy Zofóniás Jósiás uralkodásának idején prófétált, láthatjuk, hogy Zofóniás Jeremiás kortársa volt. Zofóniás és Jeremiás pedig akkor prófétált Júdában, amikor a déli törzs a végnapjait élte: a déli királyság nemsokára felbomlik, és az embereket babiloni fogságba hurcolják. Ekkor az Úr prófeciájában Zofóniáson keresztül kijelenti: *„Elsöprök, elsöprök mindent a föld színéről! – így szól az Úr”* (2. vers). Ez a prófécia kettős jelentést hordoz. Egyrészt a babiloni Nebukadnecár pusztításának idején teljesül be, másrészt azonban a véget is előrevetítette. Zofóniás tehát a nagy nyomorúságra is tekint, és sokat prófétál róla: Isten ítéletéről, Isten haragjáról, amit kiönt majd erre az istentelen világra, melyben élünk. Az Úr tehát kijelenti, hogy mindent elsöpör majd a föld színéről. *„Elsöprök embert és állatot, elsöpöröm az ég madarait, és a tenger halait, a botránkoztató dolgokat a bűnösökkel együtt, kiirtom az embert a föld színéről! – így szól az Úr”* (3. vers). Ez a kijelentés kétségtelenül a nagy nyomorúság időszakára utal, amikor Isten kiönti ítéletét a földre, a világ pedig olyan méretű katasztrófáknak lesz tanúja, amelyre sem azelőtt, sem azt követően nem lesz ismét példa. Jézus is ezt mondta az eljövendő nagy nyomorúságról – az emberek és állatok egyaránt ki lesznek téve a példátlanul hatalmas, mindent felforgató változásoknak.

Majd Isten így folytatja: *„Kinyújtom kezemet Júda ellen és Jeruzsálem minden lakója ellen. Kiirtom e helyről a Baál maradékát, a bálványpapok nevét a papokkal együtt”* (4. vers –Károli). A bálványpapok az áldozóhalmok papjai voltak, melyekkel a Királyok második könyvében találkozunk. Bálványimádásuk miatt tehát ott Jeruzsálemben és Júdában, Isten átengedi népét ellenségeiknek. Korábban már említettem, és fontosnak is tartom ezen a ponton ismét utalni Shilo professzor legújabb régészeti felfedezéseire. Shilo professzor Dávid városát szeretné feltárni, ami annakidején az Ófel-dombra épült, a Gihón-forrás felett. És ahogy lejövünk arról a dombról a Gihón-forráshoz, majd onnan ismét felfelé vesszük az irányt, ahol a Siloám-medence fekszik, és ahol Ezékiás alagutat építtetett, ott fent található Jeruzsálem óvárosa, amely időben ehhez a prófeciához kapcsolódik. Ezen a területen végzett tehát ásatásokat Shilo professzor, akinek munkáját zendülések kísérték. A megmozdulásokat néhány

ortodox rabbi szervezte, akik úgy érezték, Shilo professzor nem bánt kellő tisztelettel az ásatások során feltárt csontokkal. Az ortodox rabbik ugyanis ragaszkodnak ahhoz, hogy amikor egy régész csontokat talál, azonnal megvizsgálhassák, nem emberi maradványok-e, mert akkor a rabbik megáldják azt, mielőtt a csontokat elföldelik. Shilo professzor igencsak gyakorlati ember lévén – én már vacsoráztam vele, és nagyon élveztem a társaságát -, nem szereti, ha bárki helyette igyekszik irányítani az ő ásatási munkálatait. Shilo professzor szerint az ásatásokon tudományos kutatómunka folyik, amit a vallástól függetlennek kell megőrizni, így tudatosan figyelmen kívül hagyta a rabbik követelését, hogy ők is megvizsgálhassák a csontokat. Ezért szerveztek a rabbik egy hatalmas tüntetést, pedig a professzor tényleg csak az ásatások tudományos menetét kívánta megőrizni. Amikor tehát csontokra bukkant, nem hívott azonnal egy rabbit, hanem inkább azt mondta, kutyacsontokról van szó, földeljék csak el nyugodtan. Idővel a rabbik fülébe jutott ez a gyakorlat, és ebből aztán nagy megmozdulások támadtak. Shilo professzor elmesélte nekem, hogy bámulatos érzés volt feltárni azoknak a házaknak a romjait, melyek a babiloniak pusztításának idején ott álltak. Sok ház belseje úgy maradt meg, ahogy azt a babiloni hadsereg sáskajárása után otthagya. Shilo professzor azokról a tárgyakról is beszámolt nekem, amelyeket a lerombolt házakban találtak. Amikorra az emberek visszatértek a babiloni fogságból, mindent benőtt a gaz, házaikat pedig a földdel egyenlővé tette az alapos pusztítást végző babiloni hadsereg, így ahelyett, hogy eltakarították volna a törmeléket és újjáépítették volna házaikat, inkább úgy, ahogy volt betemették a romokat, és annak tetejére kezdtek építkezni. A professzor elmesélte, hogy amikor a babiloni pusztítás után eredeti állapotban fennmaradt romos házakban található tárgyakat vizsgálták, lenyűgözte őt az a temérdek mennyiségű házibálvány, amit az emberek otthonaiban feltártak. Még képeket is mutatott nekem: egész asztalok tele apró szobrocskákkal, amiket a júdaiak otthon tartottak a babiloni pusztítás előtt. Ez is megerősíti azt, amiről Jeremiás és Ézsaiás könyvében olvashatunk, ahogy ezek a próféták figyelmeztették a népet, hogy Isten ítélete közeleg bálványimádásuk miatt.

Itt is, ahogy Zofóniás a pusztításról és Isten eljövendő ítéletéről szól, megemlíti a Baal imádatát. A Baal urat jelent, és bizony hány ilyen szobrocskát tártak fel az emberek házában az ásatások során! Ez az igerész az áldozóhalmokon szolgáló papokra is utal, illetve azokra, akik a háztetőkön leborultak az ég serege előtt, vagyis az asztrológiát gyakorolták, ami már régóta létezik - gyökerei Babilonba nyúlnak vissza. Az emberek már akkor is azt gondolták, hogy a csillagoknak valamiféle hatása van az életükre, illetve hogy a csillagok határozzák meg sorsukat. Hát nem hihetetlen, hogy napjaink modern, tudományosan felvilágosult időszakában még mindig vannak olyanok, akik horoszkópot olvasnak, hogy eldöntsék, vajon elmenjenek-e ma munkába? *„Kiirtom azokat, akik leborulnak a háztetőkön az ég serege előtt, azokat is, akik leborulnak az Úr előtt, és esküsznek rá, de esküsznek Molokra is, és azokat is, akik elfordultak az Úrtól, nem keresik az Urat, és nem törődnek vele”* (5-6. vers). Mindenféle bálványokat

imádnak, elhagyták Jehovát és nem keresik őt. *„Csend legyen az én Uram, az Úr előtt! Mert közel van az Úr napja”* – az Úr napja ismét utalás Isten eljövendő ítéletére - *„amikor áldozatot rendez az Úr, és megszenteli azokat, akiket meghívott”* (7. vers). Emlékeztek, hogy a Jelenések könyvének 19. fejezetében is ír az Ige Isten haragjának nagy napjáról, és hívja a madarakat, hogy a királyok húsából lakmározzanak? Ő tehát elkészített egy lakomát, és hívja a vendégeit, a madarakat, hogy jöjjenek és lakmározzanak az emberek húsából. Ez lesz majd az Úr haragjának nagy napja. *„Az Úr áldozatának napján ez történik: megbüntetem a főurakat, a királyfiakat és mindazokat, akik idegen ruhába öltözködnek. Azon a napon megbüntetem mindazokat, akik átugrálnak a küszöbön, akik megtöltik uralkodójuk palotáját erőszakkal és csalással. Azon a napon – így szól az Úr – kiáltás hangzik a Hal-kapu felől, jajgatás az Újvárosból, nagy összeomlás zaja a halmokról. Jajgassatok, akik a völgyben laktok, mert elpusztul az egész kalmárnép, kiirtják azokat, akik ezüstöt méricskélnek. Akkor majd lámpással kutatom át Jeruzsálemet, és megbüntetem azokat a férfiakat, akik olyanok, mint a seprején tönkrement bor, és ezt gondolják magukban: Nem tesz az Úr sem jót, sem rosszat”* (8-12. vers). Egyesek tehát azt mondják, hogy Isten visszahúzódott, Istennek nem számít, hogyan élünk, úgy élhetünk, ahogy csak akarunk, Istennek teljesen mindegy, mert nem tesz ő sem jót, sem rosszat. Ezek az emberek úgy élnek, mintha Isten nem létezne. Vannak emberek, akiknek megdöbbenőek ateista kijelentései, és sokszor megdöbbenenek istenkáromló szavaik. De tudjátok, szerintem még ezeknél a szavaikkal Istent káromló embereknél is rosszabbak azok, akik azt mondják ugyan, hogy hisznek Istenben, mégis úgy élnek, mintha nem létezne, és soha nem kérdezik meg Istent életük egyetlen döntésében sem. Az én szememben ezek az emberek sokkal inkább káromolják Istent, mint azok, akik szavaikkal teszik. Ez az ember azt mondja, hogy hisz Istenben, de soha nem vonja be Istent a döntéseibe, soha nem keresi az Urat, hozzáállása pedig nemtörődöm: az Úr úgysem tesz sem jót, sem rosszat. Az Úr viszont azt mondja, megbünteti majd azokat, akik ezt hajtogatják.

„Gazdagságuk prédára jut, házaik pedig elpusztulnak” – és bizony láthatjuk is Shilo professzor régészeti leleteiből, hogy házaik valóban elpusztultak. *„Ha építenek is házakat, nem laknak bennük, ha telepítenek is szőlőket, nem isszák azok borát”* (13. vers). *„Közel van az Úr nagy napja, közel van, igen hamar eljön. Keserves hang hallatszik az Úrnak napján, kiáltozik akkor még a hős is!”* (14. vers). *„Harag napja lesz az a nap, nyomorúság és ínség napja, pusztítás és pusztulás napja, sötétség és ború napja, felhő és homály napja, kürtészó és riadó napja”* – mint amikor a csatában megfújják a kürtöt, hogy gyülekezzenek a csapatok - *„az erős városok ellen és a büszke bástyák ellen! Rémületbe ejtem az embereket, botorkálnak, mint a vakok, mert vétkeztek az Úr ellen. Kiömlik vérük, mintha por lenne, és a belük, mint a szemét. Sem ezüstjük, sem aranyuk nem mentheti meg őket az Úr haragjának napján, amikor felindulásának tüzeiben elpusztítja az egész földet. Bizony, hamarosan végezni fog a föld összes*

lakójával!” (15-18. vers). Ennek a prófécianak mindenképpen kettős jelentése van – előremutat egészen az Úr ítéletének nagy napjáig, ami egyelőre még a jövőben vár a világra.

2. fejezet: *„Szedd össze magad, szállj magadba te szemérmetlen nép”* – a szemérmetlen itt az eredeti alapján szó szerint egy olyan népet jelent, akiknek nincs szégyenérzete. Szégyenletes dolgokat tettek ugyan, de nem szégyellték magukat miatta. *„Mielőtt bekövetkezik az ítélet, mielőtt rátok tör az Úr izzó haragja, mielőtt rátok tör az Úr haragjának napja! Mert olyan gyorsan jön az a nap, ahogyan a polyva száll! Keressétek az Urat mind, akik alázatosan éltek a földön, és teljesítitek a törvényt! Törekedjete az igazságra, törekedjete az alázatra, talán oltalmat találtok az Úr haragjának napján!”* (1-3. vers). Az Úr tehát megígéri, hogy oltalmat találnak az Úr haragjának napján. Amikor elérkezik a nagy nyomorúság ideje a földön, vajon mi lesz az utolsó csepp a pohárban? Az újjáépített jeruzsálemi templom megszenteltségének. Az igei prófeciákból tudjuk, hogy a templomnak Jeruzsálemben újra meg kell épülnie. És amikor újjáépül, az az ember, akit az Ige kárhozat fiaként, a törvénytíróként, a fenevadként, illetve az Antikrisztusként is említ, elmegy a templomba, megáll a szent helyen és kijelenti magáról, hogy Isten, sőt elvárja, hogy őt istenként imádják. Jézus pedig Izraelhez szólva akkor, a zsidókhoz, akik ezt látják majd, így szól az Igében: *„Amikor pedig meglátjátok a pusztító utálatosságot, ahogy Dániel próféta megmondta, ott állni a szent helyen – aki olvassa, értse meg! -, akkor azok, akik Júdeában vannak, meneküljenek a hegyekbe”* (Máté 24:15). A Jelenések 12-ben, amikor János megpillant egy asszonyt, Izraelt a napba öltözve, lába alatt a hold, a fején pedig tizenkét csillagból álló korona, akkor meglátja feltűnni a másik jelet is az égen: egy hatalmas tűzvörös sárkányt, a Sátánt, akit levetnek a mennyből, így üldözőbe veszi az asszonyt, Izrael népének maradékát, vagyis Izrael népét. A Jelenések könyvében azt is olvassuk, hogy az asszonynak a nagy sas két szárnya adatott, hogy a pusztába repüljön az ő helyére, hogy ott tápláltassék három és fél évig. Ők tehát nem kerülnek az Antikrisztus uralma alá, hanem elmenekülnek erre a bizonyos helyre a pusztában, amit Isten elkészített a számukra. Az Ézsaiás 16 értelmében ez a hely Petra sziklavárosa lesz, ahová sokan menekülnek majd a zsidók közül, hogy ott biztonságban elrejtőzhessenek. Isten ott védelmezi majd őket, és gondoskodik róluk. Ezt megemlíti az Ézsaiás 26 is - az utolsó pár igevers arról szól, hogy Isten egy biztonságos helyre viszi a népét, amíg elmúlik az Úr haragja, vagyis az Úr ítélete. *„Keressétek az Urat mind, akik alázatosan éltek a földön, és teljesítitek a törvényt! Törekedjete az igazságra, törekedjete az alázatra, talán oltalmat találtok az Úr haragjának napján!”*. Lehet, hogy itt azokról van szó, akiket az Úr csodálatos módon megőriz azon a helyen a pusztában, ahol az Úr maga gondoskodik róluk három és fél éven át. Ez tehát még a jövőben fog beteljesedni a zsidók életében – ez nem az egyházra vonatkozik, mert az egyházat Isten elragadja, még mielőtt ezekre a dolgokra sor kerül.

„Bizony, elhagyatott lesz Gáza, Askelón pedig pusztaság! Az asdódiakat fényes nappal hajtják el, az ekróniaknak irmagjuk sem marad” (4. vers). A filiszteusok legfontosabb városai voltak ezek. Gáza neve is biztosan ismerősen cseng, az ember gyakran találkozik ezzel a névvel az újságokban mostanában – sokat olvashatunk a Gázai övezetről és az ottani problémákról. „Jaj a tengerpart lakóinak, a Krétából származó népnek! Így szól rólatok az Úr igéje: Kánaán, filiszteusok földje, elpusztítalak, lakatlan leszel! Pásztorok legeltető helye, és juhok karámja lesz a tengerpart” (5-6. vers). „Ez a vidék Júda házának maradékaé lesz” – bámulatos prófécia ez, mert az ószövetségi időkben a filiszteusok jelentették a zsidók egyik fő és igencsak erős ellenségét. Az imént felsorolt városok, Gáza, Askelón, Asdód és Ekrón, illetve Gád is a filiszteusok főbb városai voltak. A tengermelléki síkságon feküdtek, és szüntelenül megnehezítették Izrael életét. Dán törzse meg is próbált letelepedni azon a területen, de hamar felismerték, hogy a filiszteusok túl erősek. Ezért Dán törzse egészen északra vándorolt, Felső-Galileába, a Hermón lábához. Ott telepedtek le. Az Úr azonban megjövendöli, hogy a filiszteusokat elpusztítják – az említett városok kipusztulnak, helyükön a nomád beduinok legeltetik majd nyájukat. A prófécia azzal a kijelentéssel folytatódik, hogy az említett tengermelléki vidék Júda házának maradékaé lesz, és ők legeltetnek majd rajta. Rendkívül érdekesnek találom, hogy napjainkra, a 80-as évekre, a filiszteus városok, Askelón, Asdód helyén zsidó települések létesültek, sőt Asdódban az izraeliek megépítették legfőbb kikötőjüket. A szállmányok nagy része már nem Haifából indul, hanem Asdódból. De ahogy Isten is kijelentette, ez a terület több mint ezer éven át a beduinok állatainak legelője volt. Amikor viszont Izrael államként újjáalakult, elindultak az újjáépítési munkálatok is, az egyik fő feladat pedig épp Asdód újjáépítése, illetve az ottani modern kikötő kiépítése volt. Mára már Askelón területét is belakták, tehát a zsidó nép valóban azokon a területeken telepedett le, amelyek egykor a filiszteusok földjének részét képezték. Zofóniás bámulatos prófécijája így még a mi időnkben beteljesedett - bár sokan még túl fiatalok voltak ahhoz, hogy emlékeztek rá. De én bizony már emlékszem!

„Ez a vidék Júda házának maradékaé lesz, ők legeltetnek majd rajta, és Askelón házaiban heverésznek esténként, mert gondot visel róluk Istenük, az Úr, és jóra fordítja sorsukat” (7. vers). Ez a prófécia Izrael újjáalakulásáról szól. „Hallottam Moáb gyalázkodását, és Ammón fiainak szidalmait, a melyekkel gyalázták népemet, és felfuvalkodtak az ő határok ellen” (8. vers – Károli). Moáb és Ammon felfuvalkodottá váltak, és elvették Ciszjordániát Izraeltől, amikor az államként megalakult 1948-ban. A jordániai csapatok foglalták el az említett területet a király parancsára. Az Úr itt erről beszél: hallottam Moáb gyalázkodását, ahogy felfuvalkodtak, és terjeszkedni kezdtek. „Ezért életemre mondom – így szól a Seregek Ura, Izrael Istene -, hogy úgy jár Móáb, mint Sodoma” – ez a mai Jordánia - „Ammón fiai pedig” – Jordánia fővárosa - „mint Gomora. Csalános terület lesz, sós gödör és pusztaság örökre. Kifosztja őket népem maradéka, és birtokukat elfoglalja megmaradt népem” (9. vers). Úgy tűnik Zofóniás prófécijából,

hogy Jordánia és Izrael között még támadnak összetűzések. Érdekes, hogy Izrael honvédelmi minisztere, Saron tábornok jelenlegi stratégiája, hogy kiűzze a független Palesztin állam megalakulásáért küzdő PLO-t Libanonból Jordániába, ott segítsen nekik megdönteni Hussein király uralmát, majd Jordániát megtegye palesztin állammá. Ez tehát Saron tábornok jelenlegi stratégiája. Érdekes, hogy Zofóniás 2600 évvel korábban íródott prófécijája is hasonló történéseket vetít előre.

„Így járnak gőgjük miatt, mert gyalázkodtak, és terjeszkedtek a Seregek Ura népének rovására” (10. vers). Az Úr megparancsolta, hogy senki ne érintse felkentjét, és ne bántsa prófétáit. Azt is mondta az Úr, hogy megáldja azokat, akik áldják Ábrahámot, de megátkozza azokat, akik népét átkozzák. Így hát Móáb, vagyis Jordánia elbukik majd azért, ahogyan a Seregek Urának népével bánt. Nem arról van itt szó, hogy a Seregek Urának népe olyan igaz lenne, hanem arról, hogy Isten kiválasztotta őket. Mivel pedig Isten kiválasztotta őket, tisztelnünk kéne őket. *„Félelmesen lép fel velük szemben az Úr, semmivé teszi a föld minden istenét. Akkor az Úr előtt borulnak le az emberek mindenütt, még a szigeteken lakó népek is”* (11. vers). *„Titeket is, etiópok, az Úr kardja sebez halálra! Kinyújtja kezét észak felé és elpusztítja Asszíriát. Ninivét pusztasággá teszi, kiszikkadt pusztává”* (12-13. vers). Zofóniás prófécijának idejében Ninive még állt - még nem pusztították el a médek és a babiloniak. *„Csordákban lepi majd el mindenféle állat. Pelikán és bagoly is tanyázik az oszlopokon, hangosan rikoltoz az ablakokban. Omladék borítja a küszöböket, leválik a cédrusburkolat. Ez lesz a vigadozó városból, amely biztonságban élt, és ezt gondolta magában: Nincs több olyan, mint én! Milyen pusztává lesz: vadak tanyájává! Aki csak arra jár, fölszisszen, és kezével legyint”* (14-15.vers). Ninive az akkori világ egyik leghatalmasabb városa volt. Három napba tellett végigjárni a várost egyik végétől a másikig. A próféta mégis bámulatos prófeciát ad: pusztává lesz, juhok legelnek majd a helyén, a romos házak küszöbén baglyok és pelikánok tanyáznak, és vadállatok laknak. Akármilyen valószínűtlennek tűnhetett is Zofóniás prófécijája akkortájt, mégis valóra vált. A továbbiakban Isten Jeruzsálem ellen emeli fel hangját:

3. fejezet: *„Jaj a lázadó, beszennyezett és erőszakos városnak! Nem hallgatott a szóra, nem fogadta meg az intést, nem bízott az Úrban, nem járult Istene elé”* (1-2. vers) – Isten ezzel vádolja Jeruzsálemet – nem hallgatott rá, nem engedelmeskedett neki, nem fogadta el a feddést, nem bízott az Úrban, és nem akart közelebb húzódni Istenhez. *„Olyanok benne a vezérek, mint az ordító oroszlánok, a bírák, mint a pusztai farkasok: egy csontot sem hagynak reggelre. Prófétái hitványak, csalók. Papjai szentségtörők, önkényesen magyarázzák a törvényt”* (3-4. vers). Ugyanezekkel vádolta Jeremiás is a népet, illetve Jeruzsálemet prófécijában. Emlékezzünk, hogy Jeremiásnak alaposan meggyűlt a baja a hamis prófétákkal, akik odamentek a királyhoz és azt mondták: „Ó, nagy király! Azt teszel majd a babiloniakkal, amit csak szeretnél. Meg sem tudják majd közelíteni ezt a helyet!”. Jeremiás ellen pedig összeesküvést szöttek, mert elég bátor volt ahhoz, hogy felálljon, és az igazságot szólja. Zofóniás is a

prófétáikat említi, akik hitványak és csalók, papjaik pedig beszennyezték a szentélyt és meggyalázták a törvényt. *„De igazságos közöttük az Úr, ő nem követ el álnokságot, ítéletét minden reggel napfényre hozza, nem marad az el. De az álnok ember nem tud szégyenkezni!”* (5. vers). *„Népeket irtottam ki, elpusztultak bástyaik, utcáikat feldúltam, senki sem jár rajtuk. Romba dőltek városaik, elnéptelenedtek, lakatlanok. Azt gondoltam, hogy félni fog engem, és megfogadja az intést, akkor nem pusztul el lakóhelye, úgy, ahogyan meg akartam büntetni. De ők egyre gonoszabb tetteket követték el”* (6-7. vers). Isten elsősorban arra szánja az ítéletet, hogy megfegyelmezzen bennünket. Amikor kezdünk letérni a helyes útról, fenyítés formájában ítéletet hoz az életünkbe, hogy visszafordítson bennünket Istenhez. Szomorú látni, hogy sokan fellázadnak az Úr ellen, amikor Isten megfenyíti őket, így a helyzetük csak még rosszabbá válik. Az Úr maga mondja, hogy ítélete arra indítja majd a népet, hogy az igazsághoz forduljon. Aki igazán Isten gyermeke, az ítéletet látva Istenhez fordul. Az Úr itt az ítéleteiről szól, illetve arról, hogy az emberek egyre gonoszabb tetteket hajtottak végre. Most pedig a jövőbe tekintünk, a népek eljövendő nagy ítéltére:

„Azért várjatok rám – így szól az Úr -, arra a napra, amikor előlépek mint vádló! Mert úgy döntöttem, hogy összegyűjtöm a népeket, egybegyűjtöm az országokat, és kiöntöm rájuk bosszús haragomat, haragom egész hevét. Bizony, felindulásomnak tüze pusztítja majd az egész földet!” (8. vers). Ahogy azt már máskor is említettem, a harag kifejezés az Ószövetségben az Újszövetség nagy nyomorúságának felel meg. Isten tehát a nagy nyomorúság időszakáról szól itt, ahogy összegyűjti a népeket Megiddo völgyébe, a hatalmas armageddoni csatára. *„És kiöntöm rájuk bosszús haragomat, haragom egész hevét. Bizony, felindulásomnak tüze pusztítja majd az egész földet!”*. *„Akkor majd tisztává teszem a népek ajkát, mindnyájan az Úr nevét hívják segítségül, és őt tisztelik egy akarattal”* (9. vers). Eredetileg az emberek mind egy nyelvet beszéltek. Bábel tornyának idejére azonban a tudomány olyan előrehaladottá vált, hogy az emberek kommunikációs tornyokat építettek, hogy a világgal kommunikáljanak, és az ott lakóktól tanuljanak. Amikor az Úr Bábel tornyának építését figyelte, kijelentette, az emberek olyan fejlettségi szintre jutottak, hogy bármit meg tudnak valósítani, amit csak akarnak. Annak érdekében tehát, hogy Isten megakadályozza az emberek önpusztító terveinek megvalósulását, összezavarta az emberek nyelvét. Így alakultak ki a nyelvek szerinti embercsoportok a világban. De eljön majd az a nap, amikor mindenki megint egy tiszta nyelvet beszél majd. Érdekesnek találtam, amit egyszer az egyik zsidó idegenvezetőnk árult el nekünk: a héberben állítólag nincsenek szitokszavak. Ha tehát egy zsidó ember káromkodni kíván, például az angolt kell használnia, mert a héberben erre nem léteznek megfelelő szavak. Emlékszem, épp a szkoposz-hegyi Hadassa Kórházban jártunk, amikor hallottuk, hogy az egyik orvos héberül beszélget kollégáival, majd hirtelen pár szót elejtett angolul is. Oda is fordultam a feleségemhez, és így szóltam: „Látod, tényleg igaz lehet, hogy a

zsidók saját nyelvükön nem tudnak káromkodni, így angolul kénytelenek!”. Az orvos ennek hallatára elszégyellte magát, én meg érdekesnek találtam, hogy létezik egy nyelv, amelyben valóban nincsenek szitokszavak. Lehet, hogy ez az a bizonyos tiszta nyelv? „*Akkor majd tisztává teszem a népek ajkát, mindnyájan az Úr nevét hívják segítségül, és őt tisztelik egy akarattal*” – vagy egy emberként.

„*Azon a napon nem kell szégyenkezned tetteid miatt, melyekkel vétkeztél ellenem. Akkor eltávolítom körödből a gőgösen vigadozókat, nem fogsz többé kevélykedni szent hegyemen*” (11. vers). „*De meghagyom közöttetek maradékul a szegény és nincstelen népet, amely az Úr nevében keres oltalmat. Izráel maradéka nem cselekszik hamisan, nem beszél hazugul, és nem lesz csalárd nyelv szájában. Olyan lesz, mint egy nyáj, amelyet nem háborgat senki, legelésznek és heverésznek*” (12-13. vers). Vegyük csak észre a sorrendet – először Isten eljövendő ítélete, ezt követi egy új korszak, egy nyelv, a világ helyreállítása Isten eredeti terve és rendje szerint, majd a 14. vers, az Úr dicsőséges napja, amikor az Úr eljön és megalapítja országát itt a földön. „*Ujjongj, Sion leánya! Kiáltás örömdben, Izráel! Örvendezz, vigadj teljes szívből, Jeruzsálem leánya! Elveszi rólad az Úr az ítéletet, eltávolítja ellenségedet. Veled van az Úr, Izráel Királya: nem kell többé veszedelemtől félned*” (14-15. vers). Milyen dicsőséges nap virrad ránk, amikor Jézus eljön és uralkodik! Akkor az Úr ismét az ő népe között lakik majd, mint ahogy azt 2000 évvel ezelőtt tette, amikor eljött a földre. Az Ige testté lett, közöttünk lakott. „*A világban volt, és a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg őt: saját világába jött, és az övéi nem fogadták be őt*” (János 1:10-11). Amikor az Úr ismét népének körében lakozik majd, milyen csodálatos nap is lesz az – akkor majd örvendezve énekelünk! „*Azon a napon így biztatják Jeruzsálemet: Ne félj, Sion, ne csüggedj el! Veled van Istened, az Úr, ő erős, és megsegít. Boldogan örül neked, megújít szeretetével, ujjongva örül neked*” (16-17. vers). Az Ige tehát az Úrra irányítja a figyelmünket az ő népének körében. Először Isten erejét említi az Ige: „*Veled van Istened, az Úr, ő erős*”. Majd munkáját: „*és megsegít*”. Napjaink világában kétségbeesetten szüksége van az üdvösségre. Az emberek mostanra már olyan messzire mentek, amilyen messzire csak mehettek anélkül, hogy mindent tönkre ne tegyenek. Az emberek jelenleg több milliárd dollárt költenek évente fegyverekre, és ez csődbe viszi az egész világot. Az amerikai gazdaság romokban hever, a szovjet gazdaság is a csőd szélén áll, mert annyira sokan költünk évente fegyverekre. A költségvetési hiány egyre nő, mi pedig minden évben többet költünk fegyverekre – most épp három trillió dollárt kértek az elkövetkező öt évre. Ekkora számokban már nem is tud gondolkodni az ember! Ha szeretnél elszámolni egymilliárdig, még az is 19 évembe telne úgy, hogy éjjel-nappal számolnál, mégpedig percenként százat. Már most deficitese a költségvetés – nem létező pénzt készülnek fegyverekre költeni. Senkinek nem ajánlanám, hogy csekket állítson ki olyan összegről, aminek nincs fedezete, mert az börtönbüntetést von maga után - a kormány mégis pontosan ezt teszi! Tulajdonképpen nem létező pénzt nyom és helyez forgalomba. Régebben ugye a pénznek aranyfedezete volt, később pedig ezüst – ennek

értelmében egy ötdolláros bankjegy azt jelentette, hogy az állam öt dollárral tartozik nekem aranyban, vagy később ezüstben. A mostani bankjegyeknek azonban már nincs arany-vagy ezüstoffedezete, mintha az állna rajtuk, hogy az állam nem tartozik nekünk semmivel. Szomorú állapot! A világnak megváltásra van szüksége! Sajnos a kormány képtelen megmenteni bennünket, sőt inkább mélyebbre temet, tönkretesz. A kormányok fenntartása túl költségessé vált – mindenütt ezt látjuk a világban. Egyetlen reménye van ennek a beteges világnak – mert világunk valóban beteg: gondoljunk csak a nagymértékű bűnözésre, a gyilkosságokra, az embereken elkövetett erőszakra. Nincs megoldás, nincs válasz – Megváltóra van szükségünk!

Eljön majd egy hamis megváltó, egy férfi, aki mindenféle új ötlettel áll elő, aki látszólag megmenti majd a gazdaságot, és megoldja a világ legégetőbb társadalmi problémáit. Olyan sok bűncselekményt a pénz miatt követnek el. Gondoljunk csak bele, mennyi üzletet, benzinkutat és embert rabolnak ki nap mint nap – ha elviszik a tévédet, azt is azért teszik, hogy gyorsan túladjanak rajta, és övék legyen a pénz. Ez a férfi fantasztikus megoldással áll majd elő a bűnözésre: teljesen kivonja a pénzt a forgalomból, és mindenkit egy jellel lát el a jobb kezén, vagy a homlokán, amit a számítógépes szkennerek is felismernek. A jel nélkül pedig többé senki nem tud majd venni és eladni semmit. Épp a héten olvastam az újságban, hogy óvatos becslések szerint minden évben nyolcvan és százezer milliárd dollár közötti összegtől esik el a kormány, amit adó formájában be kellett volna fizetni. A kormány persze nem nézheti ölbetett kézzel, és hát nem tűnik-e a legjobb megoldásnak kivonni minden pénzt a forgalomból, és mondjuk azt mondani, hogy ha valaki venni vagy eladni akar bármit is, csak egy jellel teheti azt meg? Így a kormány pontosan tudhatja, mennyi vagyonunk van, és csak akkor adhatunk el bármit is, ha használjuk a jelet. Minden tranzakció a jelen keresztül történik majd, és gondosan elraktározódik egy számítógépes adatbázisban. A pénzzel kapcsolatos bűncselekmények abban a pillanatban megszűnnének. Többé senkit sem lehet kirabolni, mert minden vagyona a számítógépben van nyilvántartva. Persze akkor majd azon fáradoznának az emberek, hogy feltörjék a számítógépes rendszereket, de még ez sem változtat a lényegen: bizonyos bűncselekmények eltűnnének, az embereknek meg egyébként is időbe telne, amíg hozzászoknak az új rendszerhez – mondjuk három és fél évbe. Az említett férfi tehát új megoldásokkal áll majd elő – a gazdasági, illetve a társadalmi problémákra, és a világ vezetőjeként és megváltójaként ünnepli majd a hamis messiást, az Antikrisztust. Még a zsidó nép bizalmát is sikerül elnyernie, szövetségre lép velük, így segítségével megépíthetik templomukat a Templomhegyen. Mindehhez már készen áll a terep. Tudtátok, hogy 1984-ben, vagyis két éven belül, az amerikai kormány szeretne bevezetni egy azonosító számot mindenki számára, aki az USA-ban él? Néhány nappal ezelőtt olvastam róla az újságban, bár én már pár éve tudok a dologról az egyik testvérünkötől a gyülekezetben, aki hét évvel ezelőtt egy titkos megbízatást kapott a Pentagonban. Érezte,

mennyire fontos ez, úgyhogy elárulta nekem, hogy egy szupertitkos programon dolgoznak Washingtonban, melynek célja, hogy 1984-re mindenkinek legyen személyes azonosítója az Egyesült Államokban. Már minden készen áll, és pár nappal ezelőtt valaki kiszivárogtatta az információt, úgyhogy többé nem titok. Mennyire szüksége van ennek a világnak egy megváltóra! Az egyedüli remény Jézus Krisztus. De előbb még eljön egy férfi, aki a megváltónak adja ki magát, és akire a világ is megváltóként tekint majd. Végül azonban nagyobb káoszba dönti majd a földet, mint amit valaha is látott a világ. Három és fél éven át minden habostortának tűnik majd, de aztán megromlik a torta, sőt rothadásnak indul.

De eljön majd Jézus, megalapítja királyságát és népe között lakik – micsoda örömteli nap is lesz az! *„Veled van Istened, az Úr, ő erős, és megsegít. Boldogan örül neked, megújít szeretetével, ujjongva örül neked”* (17. vers). Az Úr egy szerelmesdalt énekel majd neked. *„Összegyűjtöm azokat, akik szomorkodnak, mert nem ünnepelhetnek, bár közületek valók, és gyalázatot kell elszenvetniük. Elbánok majd elnyomóiddal abban az időben. A sántákat megsegítem, és a szétszóródottakat összegyűjtöm, dicsővé és hírnevéssé teszem őket az egész földön, ahol gyalázták őket. Abban az időben, amikor összegyűjtelek, haza is hozlak benneteket. Bizony, hírnevéssé és dicsővé teszek benneteket a föld minden népe között. Meglátjátok majd, hogy jóra fordítom sorsotokat! – mondja az Úr”* (18-20. vers). Ezek az igeversek Izráel népének jövőbeli megáldásáról szólnak, illetve a királyság dicsőséges koráról. Ezzel zárul Zofóniás próféciaja.